

บทที่ 6

สรุปผล อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

6.1 สรุปผลการวิจัย

คำสี่พยางค์ในภาษาไทยมาจากการนำคำที่มีรูปพยางค์ที่ต่างกันตั้งแต่ 2 ถึง 4 รูปมาประกอบกันทำให้ได้คำสี่พยางค์ คำสี่พยางค์ดังกล่าวสามารถจำแนกตามรูปพยางค์ที่นำมาประกอบกันเป็น 3 ลักษณะคือ คำสี่พยางค์ที่ประกอบด้วยรูปพยางค์ต่างกัน 2 รูป คำสี่พยางค์ที่ประกอบด้วยรูปพยางค์ต่างกัน 3 รูป และ คำสี่พยางค์ที่ประกอบด้วยรูปพยางค์ต่างกันทั้ง 4 รูป

คำสี่พยางค์ที่ประกอบด้วยรูปพยางค์ต่างกัน 2 รูป จะปรากฏลักษณะของการเรียงพยางค์เป็น AABB ส่วนคำสี่พยางค์ที่ประกอบด้วยรูปพยางค์ต่างกัน 3 รูป จะปรากฏลักษณะของการเรียงพยางค์ใน 2 ลักษณะคือ ABAC และ ABCB และคำสี่พยางค์ที่ประกอบด้วยรูปพยางค์ต่างกันทั้ง 4 รูป มีลักษณะการเรียงพยางค์เป็น ABCD

จากข้อมูลคำสี่พยางค์ทั้งหมด 350 คำ พบว่าโครงสร้างรูปคำสี่พยางค์ที่พบมากที่สุดได้แก่ ABAC รองลงมาคือ ABCD AABB และ ABCB

เพื่อให้เห็นภาพชัดเจนจึงได้สรุปโครงสร้างรูปคำสี่พยางค์ในภาษาไทยดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 7 แสดงโครงสร้างรูปคำสี่พยางค์ในภาษาไทย

ประเภทของรูปพยางค์	โครงสร้างคำ	จำนวน
1. คำสี่พยางค์ที่ประกอบด้วยรูปต่างกัน 2 รูป	AABB	85
2 คำสี่พยางค์ที่ประกอบด้วยรูปต่างกัน 3 รูป	ABAC	137
	ABCB	5
3 คำสี่พยางค์ที่ประกอบด้วยรูปต่างกัน 4 รูป	ABCD	123
รวม		350

ผู้วิจัยพบว่าความสัมพันธ์ของพยางค์ที่ประกอบขึ้นเป็นคำภายในคำสี่พยางค์มีความสัมพันธ์ต่อกระบวนการสร้างคำอย่างใกล้ชิด โดยพบว่า

คำสี่พยางค์ที่เกิดจากรูปพยางค์ต่างกัน 2 รูป มีโครงสร้างคำเป็น AABB เพียงลักษณะเดียว มีคำที่เกิดภายในคำสี่พยางค์เป็น คำมูลพยางค์เดี่ยว คำมูลสองพยางค์ คำซ้ำ และพยางค์ไม่มีความหมาย ทำให้ได้คำสี่พยางค์ 2 ลักษณะ คือ คำสี่พยางค์ที่ประกอบด้วยคำซ้ำ 2 คำ คำสี่พยางค์ที่ประกอบด้วยคำ 3 คำ ซึ่งเกิดจากการประกอบคำมูลสองพยางค์ 1 คำ กับ คำมูลพยางค์เดี่ยว 2 คำ และ คำสี่พยางค์ที่ประกอบด้วยพยางค์ 4 พยางค์

คำสี่พยางค์ที่เกิดจากรูปพยางค์ต่างกัน 3 รูป มีโครงสร้างคำเป็น ABAC และ ABCB มีคำที่เกิดภายในคำสี่พยางค์เป็น คำมูลพยางค์เดี่ยว คำมูลสองพยางค์ คำประสม คำกลุ่มและพยางค์ไม่มีความหมาย ทำให้ได้คำสี่พยางค์ 2 ลักษณะ คือ คำสี่พยางค์ที่ประกอบด้วยคำซ้ำ 2 คำ คำสี่พยางค์ที่ประกอบด้วยคำ 3 คำ ซึ่งเกิดจากการประกอบคำมูลสองพยางค์ 1 คำ กับ คำมูลพยางค์เดี่ยว 2 คำ และ คำสี่พยางค์ที่ประกอบด้วยพยางค์ 4 พยางค์

คำสี่พยางค์ที่เกิดจากรูปพยางค์ต่างกัน 4 รูป มีโครงสร้างคำเป็น AABB เพียงลักษณะเดียว มีคำที่เกิดภายในคำสี่พยางค์เป็น คำมูลพยางค์เดี่ยว คำมูลสองพยางค์ คำซ้ำ และพยางค์ไม่มีความหมาย ทำให้ได้คำสี่พยางค์ 2 ลักษณะ คือ คำสี่พยางค์ที่ประกอบด้วยคำซ้ำ 2 คำ คำสี่พยางค์ที่ประกอบด้วยคำ 3 คำ ซึ่งเกิดจากการประกอบคำมูลสองพยางค์ 1 คำ กับ คำมูลพยางค์เดี่ยว 2 คำ และ คำสี่พยางค์ที่ประกอบด้วยพยางค์ 4 พยางค์

สำหรับกระบวนการสร้างคำสี่พยางค์เกิดจากการซ้ำ การประสม และ การประสม ซึ่งสามารถ โดยกระบวนการสร้างคำที่พบมากที่สุดคือ การซ้อน รองลงมาได้แก่ การประสม และการซ้ำตามลำดับ

ส่วนคำสี่พยางค์ที่เกิดการสร้างคำสี่พยางค์โดยการซ้อนพบมากที่สุดในข้อมูลจำนวน 310 คำ แบ่งเป็นประเภทย่อยตามลักษณะของคำที่นำมาประกอบได้ 12 ลักษณะ

การสร้างคำสี่พยางค์โดยการประสม พบทั้งสิ้น 15 คำ แบ่งเป็นประเภทย่อยได้ 5 ลักษณะตามลักษณะของคำเดิมที่นำมาประกอบกัน

การสร้างคำสี่พยางค์โดยการซ้ำคำ พบทั้งสิ้น 85 คำมีวิธีการสร้างแบ่งเป็นประเภทย่อย ได้ 2 ลักษณะ คือ การซ้ำคำสองพยางค์ และการซ้ำพยางค์

กระบวนการสร้างคำสี่พยางค์ในภาษาไทย สามารถสรุปลักษณะสำคัญ
ได้ดังนี้

ตารางที่ 8 แสดงประเภทของการสร้างคำสี่พยางค์ในภาษาไทย

1 การซ้ำ (9 คำ)	
1.1 คำสี่พยางค์ที่เกิดจากการซ้ำคำสองพยางค์	16
1.2 คำสี่พยางค์ที่เกิดจากการซ้ำพยางค์	9
2.การประสม (15 คำ)	
2.1 คำสี่พยางค์ที่เกิดจากการประสมคำ 2 คำ (13 คำ)	
2.1.1 คำสี่พยางค์ที่เกิดจากการประสมคำประสม 2 คำ	2
2.1.2 คำสี่พยางค์ที่เกิดจากการประสมคำกลุ่ม 2 คำ	8
2.1.3 คำสี่พยางค์ที่เกิดจากคำซ้อนกับคำประสม	1
2.1.4 คำสี่พยางค์ที่เกิดจากคำซ้อนกับคำกลุ่ม	1
2.1.5 คำสี่พยางค์ที่เกิดจากคำประสมกับคำกลุ่ม	1
2.2 คำสี่พยางค์ที่เกิดจากการประสมคำ 4 คำ (2 คำ)	
2.2.1 คำสี่พยางค์ที่เกิดจากการประสมคำพยางค์เดียว 4 คำ	2
3.การซ้อน (310 คำ)	
3.1 คำสี่พยางค์ที่เกิดจากการซ้อนคำ 2 คำ (252 คำ)	
3.1.1 คำสี่พยางค์ที่เกิดจากการซ้อนคำมูลสองพยางค์ 2 คำ	8
3.1.2 คำสี่พยางค์ที่เกิดจากการซ้อนคำซ้ำ 2 คำ	66
3.1.3 คำสี่พยางค์ที่เกิดจากการซ้อนคำซ้อนกับคำประสม	1
3.1.4 คำสี่พยางค์ที่เกิดจากการซ้อนคำซ้อนกับคำมูลสองพยางค์	1
3.1.5 คำสี่พยางค์ที่เกิดจากการซ้อนคำซ้อนกับคำกลุ่ม	1
3.1.6 คำสี่พยางค์ที่เกิดจากการซ้อนคำซ้อนกับสองพยางค์	6
3.1.7 คำสี่พยางค์ที่เกิดจากการซ้อนคำประสมกับคำซ้อน	2
3.1.8 คำสี่พยางค์ที่เกิดจากการซ้อนคำประสม 2 คำ	26
3.1.9 คำสี่พยางค์ที่เกิดจากการซ้อนคำประสมกับคำกลุ่ม	38
3.1.10 คำสี่พยางค์ที่เกิดจากการซ้อนคำกลุ่มกับคำมูลสองพยางค์	1
3.1.11 คำสี่พยางค์ที่เกิดจากการซ้อนคำกลุ่มกับคำประสม	10
3.1.12 คำสี่พยางค์ที่เกิดจากการซ้อนคำกลุ่ม 2 คำ	94
3.2.คำที่มีสองพยางค์กับคำพยางค์เดียว 2 คำ (18 คำ)	
3.2.1. คำสี่พยางค์ที่เกิดจากการซ้อนคำซ้อนกับคำพยางค์เดียว 2 คำ	1
3.2.2 คำสี่พยางค์ที่เกิดจากการซ้อนคำประสมกับคำพยางค์เดียว 2 คำ	7
3.2.3 คำสี่พยางค์ที่เกิดจากการซ้อนคำพยางค์เดียว+คำสองพยางค์+คำ	2

พยางค์เดียว	
3.2.4 คำสี่พยางค์ที่เกิดจากการซ้อนคำพยางค์เดียว 2 คำ กับ คำซ้อน	2
3.2.5 คำสี่พยางค์ที่เกิดจากการซ้อนคำพยางค์เดียว 2 คำ กับ คำประสม	4
3.2.6 คำสี่พยางค์ที่เกิดจากการซ้อนคำพยางค์เดียว 2 คำ กับ คำกลุ่ม	1
3.3 คำสี่พยางค์ที่เกิดจากการซ้อนคำ 4 คำ (31 คำ)	
3.3.1 คำสี่พยางค์ที่เกิดจากการซ้อนคำพยางค์เดียว 4 คำ	31
รวม	350

จากการศึกษาข้อมูลที่ผ่านมาพบว่า คำสี่พยางค์ที่ประกอบด้วยรูปพยางค์ต่างกัน 2 รูป เกิดจากกระบวนการสร้างคำโดยวิธีการซ้อน และการซ้ำ คำสี่พยางค์ที่ประกอบด้วยรูปพยางค์ต่างกัน 3 รูป และ 4 รูป เกิดจากกระบวนการสร้างคำโดยการซ้อนและการประสม โดยกระบวนการสร้างคำสี่พยางค์ที่พบมากที่สุดได้แก่ การซ้อนคำกลุ่ม 2 คำ

6.2 อภิปรายผล

1.จากสมมุติฐานข้อ 1) ที่ตั้งไว้ว่า ภาษาไทยมีกระบวนการสร้างคำสี่พยางค์ 4 แบบ คือ การประสม การซ้ำ การซ้อน และ การปฏิภาคนั้น เมื่อได้ศึกษาข้อมูลในคำสี่พยางค์ในภาษาไทยมาแล้วพบว่า การปฏิภาคมีลักษณะเป็นการซ้อนคำที่มีความหมายตรงข้ามกัน ดังนั้นในที่นี้จึงจัดให้การปฏิภาคเป็นส่วนหนึ่งของการซ้อน ทำให้ได้กระบวนการสร้างคำในภาษาไทย 3 ลักษณะสำคัญ คือ การซ้อน การซ้ำ และการประสม

2.จากสมมุติฐานข้อ 2) ที่ตั้งไว้ว่า คำสี่พยางค์ประเภทที่พบมากที่สุดเป็นผลมาจากกระบวนการประสมคำนั้น เมื่อผู้วิจัยได้ศึกษาถึงกระบวนการการสร้างคำสี่พยางค์ในภาษาไทยและจัดแบ่งประเภทคำสี่พยางค์ตามกระบวนการซ้อน การซ้ำ และการประสมแล้ว พบว่า คำสี่พยางค์ประเภทที่พบมากที่สุดเป็นผลมาจากการซ้อนคำ

6.3 ข้อเสนอแนะ

จากการรวบรวมข้อมูลที่จะนำมาใช้ในงานวิจัยในเบื้องต้นพบว่า มีกลุ่มคำนวนหนึ่งที่มีสี่พยางค์ เช่น

je paj je tsəp
ยี่ง เดิน ยี่ง เจ็บ

"ยี่งเดินยี่งเจ็บ"

กลุ่มคำดังกล่าวไม่ได้ทำหน้าที่ร่วมกันเป็นหน่วยเดียวในประโยค จึงไม่จัดว่าเป็นคำสี่พยางค์ที่อยู่ในขอบเขตของการวิจัยครั้งนี้ กลุ่มคำในลักษณะดังกล่าวมีเป็นจำนวนมากในภาษา มีรูปแบบที่แน่นอน และมีลักษณะเป็นหน่วยสร้างสี่พยางค์ ซึ่งน่าสนใจศึกษาค้นคว้าต่อไป